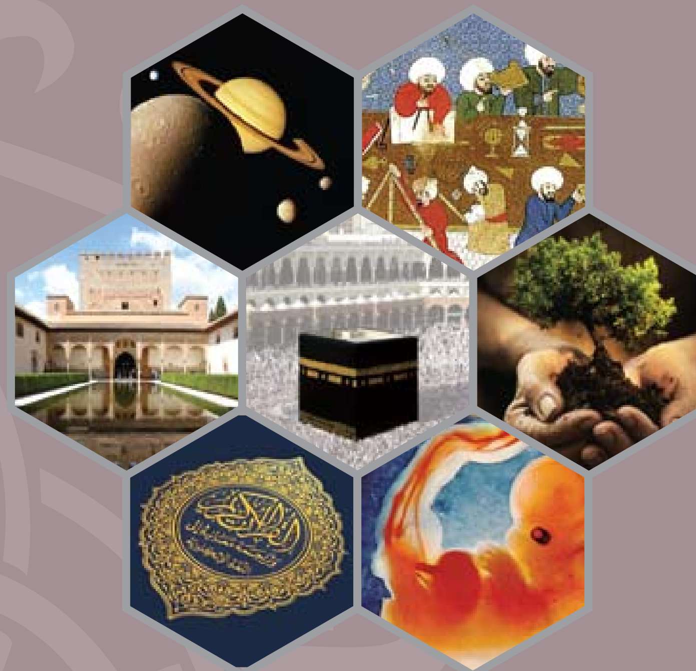
PОROZUMĚNÍ

ISLÁMU

Ve jménu Alláha, Milosrdného a Slitovného

Stát Katar otevřel své brány též ostatním kulturám a civilizacím při zachování své místní identity. FANAR je Katarské Islámské kulturní centrum, jehož budova je zde jedním z nejvýznamnějších orientačních bodů, nelze přehlédnout její impozantní design se spirálovitým minaretem, který odráží světlo a je jakýmsi styčným bodem pro všechny obyvatele a návštěvníky.

Kultura Kataru vychází z učení a kultury Islámu. Rádi bychom vám touto knihou poskytli základní vodítko k poznání víry nejen této země, ale též celé pětiny světové populace. Kniha je napsána se zaměřením na moderní uvažování, zamýšleje se přirozeným smyslem života, pokoušejíce se objasnit některé z mnoha mýtů dneška. Naším cílem je vybudovat mosty mezi různými komunitami jak uvnitř Kataru, tak globálně. Rádi bychom, aby tato kniha byla jakýmsi gestem a inspirovala vás k návštěvě našeho centra.

Vítejte

Rádi bychom poděkovali všem, kdo se podíleli na tvorbě díla Porozumění islámu ve formě plakátů, brožur a knih. Tým autorů, korektorů, designérů a tiskařů dělali svoji práci s cílem potěšit svého Pána.

Mohammed Ali Al-Ghamdi
Generální ředitel

FANAR
Qatar Islamic Cultural Center
مركز قطر الثقافي الإسلامي
ISO 9001
BUREAU VERITAS Certification
UKAS MANAGEMENT SYSTEMS 008
تنظيم فنار
Organised by Fanar
FANAR EXPO
Averroes Library
مركز معتمد
Certified Training Centre
ICDL
Approved Test Centre
إشراف
Supervised by
Ministry of Endowment and Islamic Affairs
تمويل
Financed by
AWQAF

TEL : +974 4425 0250 / 4444 7444 | FAX : +974 4425 0200 | P.O. Box 2204, Doha - Qatar | info@fanar.gov.qa | www.fanar.gov.qa

FANAR... způsob života

Welcome Vítejte

FANAR, Katarské Islámské kulturní centrum, je nezisková organizace, jejímž cílem je, aby společnost získala více objektivních informací o Islámu.

FANAR je Katarský hovorový termín, který znamená fluorescenční světlomet, namontovaný na vysokou věž k vytvoření pilotních majáků používaných na otevřeném moři, který má všechny námořníky navigovat zpět k bezpečným břehům. Nejstarší a nejznámější maják s touto strukturou je v Alexandrii a byl postaven v letech 297-280 před naším letopočtem. Z bohatého Katarského dědictví plachtění na svobodě, maják byl hmatatelný způsob, jak se bezpečně vrátit na zemi. FANAR nyní užívá tuto metaforu k vedení mysli k potřebnému trvalému míru a komfortu jako celistvému způsobu života.

ÚMYSLY FANARU

Naším cílem je vytvořit světová centra, globálně je oslovit a usilovat o prezentaci Islámu jako schůdnou životní cestu pro celé lidstvo.

POSLÁNÍ

- Věříme v Islám jako způsob života, a proto se snažíme prezentovat náš pohled lidstvu jako celku.
- Oslovujeme jednotlivce a komunity na základě jejich potřeb a přání.
- Naším cílem je předat sdílené hodnoty a vysoký morální standart při respektování každého z nás
- Věříme, že náš úspěch je inspirován naším hlubokým přesvědčením v Islám
- Jsme připraveni podat pomocnou ruku lidem na celém světě, komunikovat s těmi, kdo jsou vedeni dobrými skutky a vysokou mravností.

CO JE ISLÁM?

Islám je víra v jediného Boha, Alláh je arabský překlad slova Bůh. On je nejvyšším bytím bez tvaru a formy, které můžeme chápat.

V arabštině má slovo Islám mnoho významů. Pochází z kořene písmen س (seen) ل (laam) a م(meem), „Salaam". Z těchto písmen je význam slova Islám popsán doslova jako „podřízení", „odevzdání se", „mír" a „bezpečí". Salaam je také znám jako jedna z Alláhových vlastností.

Muslim je člověk, který uctívá Alláha. Věří v jediného Boha a všechny jeho proroky(od Adama, Noa, Mojžíše, Ježíše po Mohameda, nechť jim Alláh žehná).

Islám byl zjeven lidstvu jako laskavost, dar nebes, milosrdenství lidstvu s knihou, která se nazývá Korán, slova Alláha byla zjevena před 1400 lety a nikdy nebyla nezměněna. Tato kniha, spolu s učením posledního Prokoka Mohameda, ukazuje celému lidstvu, jak se chovat způsobem, řečeným Stvořitelem ve všech aspektech života, materiálních i duchovních.

STVOŘENÍ

Není přirozeností každého člověka vzhlížet k nebi, když něco potřebuje nebo když je zoufalý? Když neví, kudy kam, potřebuje Pána, když cítí beznaděj, zdvihá oči pro pomoc od Nejvyššího, to je vrozená přirozenost celého lidstva.

Každý člověk má v sobě přirozený sklon ptát se po smyslu života, co děláme na tomto světě? Co je smyslem života? Je tu nějaký stvořitel nebo se všechno stalo náhodou?

Dokud nebudou tyto otázky zodpovězeny, lidská duše nemůže nikdy najít klid a život se zdá zbytečným a bezesmyslným. Lidská duše bude v neustálé nejistotě, co se stane.

Korán zve člověka k cestování po zemi, k učinění vlastního poznání, přemýšlení, jak stvoření začalo.

„ Rci: „Cestujte po zemi a popatřte, jak On zahájil stvoření! Potom Bůh uskuteční druhé stvoření, vždyť Bůh je všemocný nad každou věcí“ Korán, Súra Pavouk, 29:20

STVOŘENÍ VESMÍRU

Jen při uvažování o velkém a nádherném stvoření okolo nás, každá lidská bytost se může posadit a rozjímat o světě okolo něho, o okolním světě a dojít k závěru, že zde musí být nějaký designér, nějaký stvořitel tohoto velkolepého vesmíru.

Čteš-li tuto stránku, jistě zaznamenáš péči, kterou autor věnoval výběru každého slova a písmene, kapitoly, struktury a rozložení, můžeš být zvědavý na návrháře, designéra. Můžeš uvažovat o čase, který každá osoba strávila při výběru každého písmenka, barvy, při výběru a umístění každého odstavce, s cílem udlat co největší dojem na tebe-čtenáře.

A co vy, čtenáři? Co váš design? Vaše složité orgány, funkce tvých očí schopné vidět tento krásný plakát, tvoje srdce vzrušené při čtení každého slova, mozek, který užíváš, rychlejší a silnější než jakýkoli počítač stvořený člověkem. Kdo ho utvořil?

A co půda, na které stojíš, každý z biologických, chemických a fyzických zákonů, od základních sil jako je gravitace a vztlak po strukturu atomů a prvků, které byly ušity přesně na míru, aby byl život vůbec možný?

Podívej se na Zemi ve sluneční soustavě, život by byl neudržitelný, pokud by otáčení Země nebylo přesně správné. Naše sluneční soustava je jednou z mnoha slunečních soustav. Naše galaxie Mléčná dráha je pouze jednou ze 100 milionů galaxií ve vesmíru. Všechny jsou v pořádku a všechny jsou přesné. Namísto konfliktů s ostatními si plují v oběžné dráze, která jim byla předepsána. Uvedli toto do pohybu lidé a pečují o tuto preciznost? Mohlo by se to stát úplnou náhodou, big bang bez nějakého tvůrce?

„ Což ti, kdož nevěří, nevidí, že nebesa a země byly pevně spojeny a že jsme je od sebe odtrhli a že z vody jsme vše živé učinili? Což neuvěří? Korán, Súra 21 Proroci, 21:30

„ Věru ve stvoření nebes a země a ve střídání noci a dne je znamení pro lidi rozmyslem nadané“ Korán, Súra 3 Rod Imránův, 3:190

„ A podmanil vám noc i den, slunce i měsíc a také hvězdy podléhají rozkazu Jeho. A v tom jsou věru znamením pro lid rozumný“. Korán, Súra 16 Včely, 16:12

STVOŘENÍ LIDSTVA

Jakmile jsme připustili, přijali, že zde může být toliko jediný tvůrce, designér všeho, musíme hledat odpověď na otázku naší existence. Korán vysvětluje stvoření člověka v následujících verších:

„Lidé, bojte se Pána svého, jenž stvořil vás z bytosti jediné a stvořil z ní manželku její a rozmnožil je oba v množství velké mužů i žen. A bojte se Boha, v Jehož jménu se vzájemně prosíte a dbejte na pravidla o pokrevních svazcích, neboť Bůh zajisté nad vámi je pozorovatelem.“ Korán, súra 4, Ženy, 4:1

Kdybys dostal dárek, bez důvodu, třeba nápoj nebo knihu, jistě by ses chystal poděkovat. Onen designér, tvůrce, který ti dal oči, srdce, plíce, jistě také zaslouží poděkování, uznání a chválu. Alláh nám říká, že toto je smysl života, uznávat Jej, uctívat a poslouchat.

„ A džiny a lidi jsem jedině proto stvořil, aby Mne uctívali“. Korán, súra 51 Běžící, 51:56

Při Jeho uznání ve všem, co děláme, Jemu děkujeme za potravu, kterou nám obstarává, nápoje, kterými hasí naši žízeň, šaty, které oblékáme, ve všem by mělo být uznání pro Něho.

Pokud jde o stvoření člověka, bylo zcela jasně řečeno na začátku, že když Alláh stvořil člověka, nebylo to nadarmo, ale byl stvořen jako zástupce Boha na zemi. Člověku byla svěřena úloha obhospodařování, údržby a vládnutí zemi podle božského vedení se spravedlností mezi všemi, co existují.

„Hle, Pán tvůj k andělům pravil:Umístím na zemi náměstka!“ Korán, súra 2 Kráva, 2:30

Také při stvoření lidstva se projevily některé z božských atributů jako soucit, odpuštění a laskavost.

JE NĚJAKÝ ŽIVOT PO SMRTI?

Muslimové věří, že, že tento život je přechodná fáze a příprava pro věčný život v budoucím životě. Žití na této zemi není konečným cílem. Smrt není koncem všeho, ale pouhou změnou světů, odrazovým můstkem do budoucího života, věčnou blažeností v nebi nebo trýznění v pekle. Alláh vzkřísí všechny v Soudný den a lidstvo se bude zodpovídat za své činy. Lidstvu byla dána volba následovat boží vedení a sklízet věčnou, trvalou odměnu v tomto i příštím životě. Víra v život po smrti je jedním z pilířů islámské víry.

„Každá duše okusí smrti, a teprve v Den zmrtvýchvstání obdržíte plně své odměny. A kdo se vyhne ohni a bude do ráje uveden, ten dosáhl úspěchu. A život na tomto světě je pouze klamné užívání“. Korán, súra 3 Rod Imránův, 3:185

JEDINEČNOST ALLÁHA

Samotnou podstatou Islámu je víra v jediného Boha. Alláh nebyl narozen a nikdy nezemře a to je v přímém rozporu s tím, že tvůrce, stvořitel všeho musel být sám stvořen. Alláh nevypadá jako nic, co si dokážeme představit v naší mysli, zraku či myšlenkách, jak nám blíže vysvětluje následující pasáž z Koránu:

„Rci: On Bůh je jedinečný, Bůh sám o sobě je věčný. Neplodil a nebyl zplozen a není nikoho, kdo je mu roven“ Korán, súra 112 Upřímnost víry, 112:1-4

Nedává to racionální smysl klanět se a padat na tvář k něčemu, co člověk stvořil svýma rukama. V počátku času, jedním z prvních hříchů bylo vytváření idolů k uctívání, říkajíce, že to byl Bůh, jeho dítě nebo prostředník Boha.

„Bůh věru neodpustí, je-li k Němu něco přidružováno, ale odpustí, komu chce, věci jiné než toto. A kdokoli se přidružuje k Bohu, ten dopouští se hříchu těžkého.“ Korán, súra 4 Ženy, 4:48

Základem víry v Islám je, že Alláh nemá žádné syny či prostředníky. Seslal proroky, kteří byli toliko muži, pouze k vedení lidstva. Alláh nás vede k tomu, abychom se modlili přímo k Němu, bez nutnosti jakékoli hierarchie v náboženství. Modlení se ke komukoli jinému, například ke knězi nebo svatému a je žádaní o pomoc nebo podporu, je Islámu cizí. Namísto toho, motlitba a prosba je velmi osobní věcí mezi věřícím a jeho Pánem, Alláhem.

„Bůh vám nepřikázal, abyste si brali anděly a proroky za pány své. Což by vám mohl přikázat nevěrectví poté, co jste se stali do vůle Jeho odevzdanými?“ Korán, súra 3 Rod Imránův, 3:80

ATRIBUTY BOHA

Uctívat to, co někdo stvořil vlastníma rukama nebo uctívat člověka, lidskou bytost, nemůže nikdy přinést klid do duše, přesto, že potřeba uctívat nebo ctít je hluboko zakořeněna v každém člověku. V Islámu volíme uctívání jednoho Boha, Alláha, jenž svou moudrostí byl zvolen sdělit nám některá ze svých jmen a přívlastků a tak mu můžeme lépe porozumět. Zde jsou některé příklady Alláhových jmen:

Alláh je Stvořitel všeho, podporující vše, co stvořil, Vše slyšící, Vše vidící, Vše vědoucí. Jeho znalosti jsou vždy perfektní, a to včetně všeho v minulosti, přítomnosti i budoucnosti, je-li to tajné nebo ne, On je Milosrdný, Slitovný, Dobročinný. On je Sám existující, Nekonečný, nikdy nepotřebuje spát ani odpočívat. Nemá žádné partnery, děti nebo rodiče, všechno uctívání musí být adresováno přímo Jemu samotnému. On je Tvůrce krásy, Stvořitel dobra a On je Světlem a Vůdcem.

„On je Bůh-a není božstva kromě Něho-vládce, přesvatý, mír, věrný, ochránce bezpečný, mocný, samovládný,velmožný; oč slavnější je Bůh než vše to, co k Němu přidružují. On je Bůh, stvořitel, tvůrce i utvářející. Jemu přísluší jména překrásná a Jeho slaví vše, co na nebesích je i na zemi – On mocný je i moudrý.“ Korán, súra 59 Shromáždění, 59:23-24

AR-RAZZAAQ (Poskytující obživu)

„Rci: Pojďte sem, abych vám sdělil to, co Pán váš vám zakázal! Nepřidružujte k Němu nic, buďte laskaví k rodičům, nezabíjejte z nedostatku děti své, vždyť jsme uštědřili nezbytné pro vás i pro ně! Střezte se smilstva veřejného i tajného, nezabíjejte nikoho, koho Bůh vám zakázal, leda podle práva! A toto je to, co On vám přikazuje-snad budete rozumní!“ Korán, súra 6 Dobytek, 6:151

AL-GHAFOOR (Odpouštějící)

„Já věru jsem odpouštějící k tomu, kdo pokání činí, věří, zbožné skutky koná a potom po správné cestě se ubírá“. Korán, súra 20 Tá há, 20:82

AL-QAYYUM (Soběstačný)

„Bůh-není božstva kromě Něho-je živý, stále trvající“. Korán, súra 3 Rod Imránův, 3:2

PĚT PILÍŘŮ ISLÁMU

Jako jsou pilíře, držící budovu, důležité pro její strukturu a stabilitu, je podobně důležitých pět pilířů Islámu pro každého muslima. Zajišťují pevnost a stálost v osobní víře a udržují muslimy společně v bratrství. Prvním pilířem je Vyznání víry (šaháda), druhým motlitba (salah), třetím náboženská daň (zakát), čtvrtým pilířem je půst (Sawm) a pátým pouť do Mekky (hadž).

VYZNÁNÍ VÍRY (ŠAHÁDA)

Je to nejvýznamnějším pilířem víry, prohlášeným navenek : *„Není jiného Boha než Jednoho Jediného Boha (Alláha) a Muhammad je poslem Božím".*

Jedná se o dohodu mezi tebou a Alláhem, potvrzující, že přijímáš víru v jediného Boha (Alláha) a že Muhammad byl seslán jako Jeho poslední Posel a Prorok. Důsledkem tohoto prohlášení je, že se člověk stane muslimem, součástí muslimské komunity, která mu pomůže a podpoří ho v dosažení cílů a smyslu života.

MOTLITBA (SALAH)

Vztah mezi Muslimem a Alláhem je velmi důležitý a stává se jedinečným při modlení přímo k Němu, bez jakéhokoli prostředníka.

Muslimům je přikázáno se modlit pětkrát denně, posilujíce tak připomínání si Alláha a setrvávání na cestě dobra a odhánění od hříchů.

„Dodržujte motlitbu a dávejte almužnu, neboť cokoli dobrého pro sebe připarvíte, to u Boha naleznete – a Bůh jasně vidí, co děláte" Korán, súra 2-Kráva 2:110

POVINNÁ ALMUŽNA (ZAKAH)

Alláh nám přikazuje se starat nejen o sebe samé, ale také o ostatní potřebné lidi.

Slovo Zakah vychází z významu „očišťování" a „růst". Věřící člověk pomáhá ostatním tak, že jednou za rok dává těm méně šťastným něco ze svého bohatství. Výše těchto „dávek" činí 2,5% z majetku a náleží chudým, sirotkům. Od běžné charity se liší tím, že tato almužna není dobrovolná. V Islámu bohatství náleží Alláhu, lidé ho mají pouze svěřený, a proto by ho měli využít ku prospěchu společnosti, všech.

„ A přitom jim bylo pouze poručeno, aby uctívali Boha, zasvěcujíce mu upřímně svou víru jako hanífové, aby dodržovali motlitbu a dávali almužnu – a toto je náboženství neměnné". Korán, súra 98 Jasný důkaz, 98:5

PŮST (SAUM)

Každý rok v měsíci Ramadánu (devátém měsíci lunárního roku) všichni muslimové drží půst od úsvitu do západu slunce, zdržují se jídla, pití a sexuálního styku a to vše dělají pro Alláha.

„Postním měsícem je měsíc ramadán, v němž Korán byl seslán jako vedení správné pro lidi a jako vysvětlení tohoto vedení i jako spásné rozlišení. Kdo z vás spatří na vlastní oči měsíc, nechť se postí! Ten z vás, kdo je nemocen nebo na cestách, nechť postí se stejný počet dní později; Bůh si přeje vám to usnadnit a nechce na vás obtížné. Dodržujte plně tento počet a chvalte Boha za to, že správně vás vede-snad budete vděční!" Korán, súra 2, Kráva, 2:185

Alláh nám přikazuje se postít pro Jeho potěšení a my se tím snažíme se Alláhu přiblížit. Změnou našich zvyků a denní rutiny v souladu s Božími příkazy se učíme, že nejsme otroky našich zvyků, ale služebníky Alláha. Dobrovolným se zřeknutím komfortu, i když jen na krátký čas, postící se člověk také lépe porozumí těm, kdo se běžně potýkají s nedostatkem jídla a pití.

HADŽ (PILGRIMAGE)

Pokud je toho muslim schopen fyzicky a finančně, je pro něj jednou za život povinná pouť do Mekky. Rituály Pouti sahají do dob Proroka Abraháma a připomínají některé soudy, kterým čelil v Mecce. Zahrnuje také cestu ke Kabě, symbolickému domu, vystavěnému prorokem Adamem.

Hadž je čas, kdy všichni muslimové z celého světa bez ohledu na rasu, barvu pleti a jazyk, přicházejí společně v duchu univerzálního bratrství uctívat Jediného Boha. Každý obléká pouze stejný bílý oděv, a tak nejsou mezi lidmi žádné rozdíly. Bohatí, chudí, černí a bílí stojí vedle sebe, v očích Alláha si zcela rovni.

Pouť a oslava Eidu Al-Adha jsou připomněním si potřebných a dnem uctívání Alláha. Maso z obětní ovce se rozdá potřebným a také se modlí zvláštní motlitba.

„Pouť budiž konána v měsících známých. Ten, kdo se zavázal vykonat v nich pouť, nechť zdržuje se žen, prostopášnosti a hádek během pouti! Ať cokoliv dobrého učiníte, Bůh se o tom dozví; a zásobte se na cestu, však nejlepší zásobou na cestu je bohabojnost! Buďte tedy bohabojní, vy, kdož nadaní jste rozmyslem!" Korán, súra 2, Kráva, 2:197

SOUHRNNÝ RODOKMEN PROROKŮ

ÚČEL POSLŮ

Je spravedlivé nejdříve něco vytvořit a umožnit, aby toto fungovalo bez jakýchkoli pravidel a předpisů a nakonec to obvinit a potrestat to za porušení pravidel?

Alláh ve své nekonečné moudrosti seslal lidstvu Proroky a Posly, aby je vedli, když stvořil člověka a dal mu moc myšlenek a svobodné vůle. Každý prorok byl seslán k určitým lidem, aby jim připomněl potřebu uctívání jednoho Boha a zdržení se přidružováni partnerů k Němu. Proroci nebyli ani Bohové, ani synové nebo partneři Boha, ale byli jen nejlepší z lidstva, byli vybráni pro jejich pokoru, morálku, mírumilovnost a znalost Boha.

Alláh seslal dlouhý řetěz Proroků od počátku světa, od proroka Adama (otec lidské bytosti) - a zapečetil to prorokem Mohamedem jako posledním Prorokem (nechť je s nimi všemi mír a Boží požehnání).Tento dlouhý řetěz zahrnuje Proroky z lidí Izraele a také pět důležitých Proroků kteří byli sesláni s důležitými zprávami: Noah, Abraham, Mojžíš, Ježíš a Mohamed (nechť je Boží mír a požehnání se všemi).

Proroci byli vůdcové lidstva, kteří věděli, jak uctívat jednoho Boha. Věděli o posmrtném životě, o dobrých mravech a lidských právech a vedli svoje lidi stejnou cestou. Svatý Korán nám říká, že každý Posel řekl svému lidu:

" A již kdysi jsem vyslali Noema k lidu jeho; i pravil jim: Lidé, uctívejte Boha a nemějte žádné božstvo jiné kromě Něho! Já se věru pro vás obávám trestu dne strašného!" " (Korán 7:59)

"Bůh zajisté přikazuje spravedlnost, dobré skutky i štědrost vůči příbuzným a zakazuje necudnost, zavrženíhodné skutky a vzdornost a varuje vás – snad si toho pamětliví budete." (Korán 16:90)

Mohamed (nechť je s ním mír a Boží požehnání) byl poslední Prorok, který přinesl poselství pro celé lidstvo od prvního dne zjevení až do konce naší existence. Proto můžeme vidět muslimy po celém světě, různých barev a ras, přijímající a respektující všechny Boží Proroky, jak následují stejnou cestu a uctívají jediného Boha.

Prorok

Noah

druhý otec lidstva, nechť mu Bůh požehná a dá mír

Svaté knihy judaismu, křesťanství a islámu vypráví stejný příběh o proroku Noemovi a velké povodni. Svatý Korán říká, že byl Poslem, který žil pro 950 roků. Obětoval svůj život kázáním k jeho lidu a víry v jednoho Boha. Nabádal opustit uctívání idolů a soch a být milosrdný k slabým a potřebným. Vyprávěl jim o znameních Boží moci a milosrdenství a varoval je o těžkém potrestáním v Soudný den, ale oni byli velmi tvrdohlaví a ignorovali jeho varování. Alláh je za to potrestal velkou povodní a zachránil jen věřící, kteří následovali Proroka Noa.

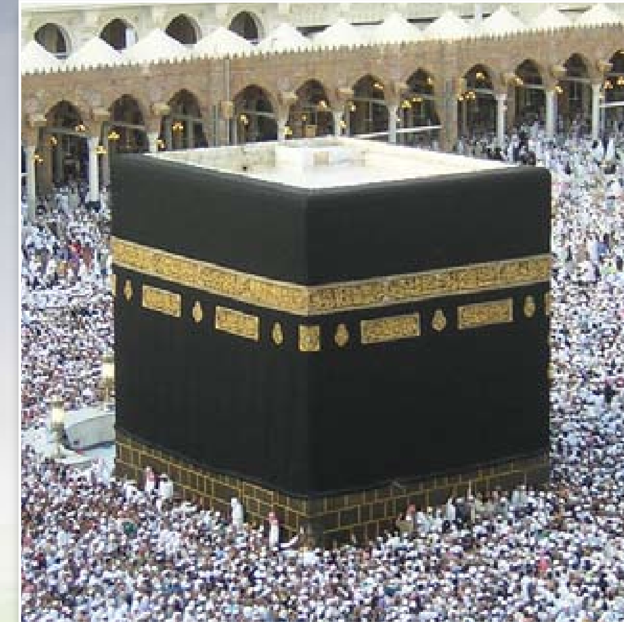
Ve Svatém Koránu je kapitola vyprávějící o Proroku Noemovi. Jeho příběh je podrobně popsán v jedné z nejdelších kapitol (HUD: 11), s podrobným vysvětlením o povodni a lodi a následujících bodů;

- Žádal je, aby sloužili Bohu a dodržovali své povinnosti vůči Němu, že jim pak odpustí jejich hříchy.
- Volal je dnem i nocemi, ale oni si zacpávali uši prsty a nadále odmítali pravdu.
- Žádal je o hledání odpuštění u Odpouštějícího Boha o že On jim dopomůže k bohatstvím a synům a dá jim zahrady, řeky a dobrý život.
- Všemohoucí Bůh řekl Noemu, že žádný z těchto lidé neuvěří, s výjimkou těch, kteří už uvěřili předtím, tak ať postaví loď pod Jeho dohledem a vedením. Když jeho lidé procházeli kolem tak si z něho udělali jen posměch.
- Když Noe dostavěl loď, Bůh mu nařídil nalodit na loď z každého druhu po dvojici (samec a samice), většinu lidí z jeho domácnosti, a ty kdo uvěřili.
- A bylo řečeno: Ó země! Polykejte vodu a O obloho! Buď zbaven mraků! A voda začala ustupovat. A přikázání bylo splněno. A když loď klesla dolů z hory Al - Judi s Noem a věřícími, lidstvo dostalo další příležitost pro nový začátek.

Prorok

Abraham

otec Božích poslů

Posel Abraham je jeden z velkých osobností v dějinách náboženství, morálky, sociálního života a otcovství.

Je to opravdový Otec Božích poslů, protože Alláh Všemohoucí seslal mnoho poslů z jeho potomků, jako Izáka, Jakuba, Davida a jejich synové, spolu s Ismaelem, praotcem posledního posla Mohameda (mír a Boží požehnání se všemi).

Ve Svatém Koránu jsou dlouhé kapitoly o Poslu Abrahamovi. Jeho životopis a slavné skutky jsou uvedeny na různých místech v Koránu. Abraham přemýšlel o jedinečnosti Stvořitele od útlého věku.

Vstupoval do vážných debat s mnichy své doby, vyvracejíce jejich náchylnosti k uctívaní idolů, hvězd a ohně. Řekl jim, že tyto modly nejsou hodny uctívání a ani si je nezaslouží, a proto se ho pokusili upálit zaživa. Alláh ho však zachránil a vybral ho Prorokem.

Byl Prorok, vzorový otec a vzorný syn. Tady jsou některé pohledy o jeho životě, uvedené v Koránu:

- Abraham byl velmi poslušný syn svého nevěřícího otce, laskavý a velmi trpělivý. (Korán 19: 42-47)
- *"A takto jsme ukázali Abrahamovi království nebeská i pozemská, aby se stal jedním z pevně přesvědčených." (Korán 6:75)*
- *Debatoval se svými lidmi o falešném božstvu a prohlásil, že je nemůže uctívat, protože nejsou hodni uctívání. (Korán 6:76-79)*
- Všemohoucí Bůh ho zmínil v Koránu jako jeden z vyvolených: *"A připomeň v Knize též Abrahama, neboť on pravdomluvným byl a prorokem." (Korán 19:41)*
- Bůh mu dal moudrost a schopnost ovlivnit ostatní. *"A toto jsou důkazy Naše, jež dali jsme Abrahamovi proti lidu jeho. My pak povyšujeme na stupních, koho chceme, a Pán tvůj je věru moudrý, vševědoucí." (Korán 6: 83)*

Prorok

Mojžíš

mluvící s Bohem

Prorok Mojžíš byl významný prorokem a vůdcem, který osvobodil děti Izraele z útlaku Faraonova,a to nejen podle Judaismu a Křesťanství, ale také Islámu. Existují informace o proroku Mojžíšovi v Koránu, stejně jako ve Starém a Novém zákoně.

Prorok Mojžíš je nejčastěji zmiňovaný prorok v Koránu; 136 krát ve 34 kapitolách a je součástí ověřených výroků Proroka Mohameda(mír a Boží požehnání nechť je s ním). Narození Mojžíše a jeho vstup do Faraonova paláce, jeho cesta do Madyan, výběr jako Proroka, odeslání k faraónovi pro záchranu dětí Izraele, boj s faraónem a odchod dětí Izraele z Egypta, zjevení Božích přikázání na hoře Sinaji, události v poušti a jeho vedení Dětí Izraele jsou popsány ve Svatém Koránu.

Ve Svatém Koránu je uvedeno, že Mojžíš byl vybrán nad jinými muži a jemu bylo svěřeno Boží poselství. Slova, jimiž k němu Bůh promlouval (Korán 7:143), jsou důkazem, že byl milován Bohem, stejně tak jako vyrůstal pod Boží ochranou (Korán 20:39), to všechno naznačuje Mojžíšovu přípravu pro budoucí Boží službu.(Korán 20:41).

V Koránu je Mojžíš zobrazen jako Prorok, který podává radostnou zvěst o příchodu proroka Mohameda (mír a Boží požehnání s ním); Korán nám také říká, že příchod nevzdělaného Proroka byl zmíněn ve Starém zákoně. (Korán 7:157).

V islámské tradici Mojžíš se nazývá (Kalimullah) (ten ke komu Pán promlouval), protože Alláh k němu promluvil a odhalil mu přímo Jeho verše.

Prorok

Ježíš

významný Posel Boží

Ježíš je v Iislámu Posel Boží, který byl seslán se správním vedením dětem Izraele (Bani Israīl) s Božím Písmem, Evangeliem. Korán uvádí, že Marie porodila Ježíše, aniž by se jí muž dotkl. Je to zázračná událost, která se stala Božím rozhodnutím.

“A připomeň v Knize také Marii, když vzdálila se od své rodiny do místa východního a spustila závěs mezi sebou a jimi. A poslali jsme k ní ducha Svého a zjevil se jí v podobě smrtelníka dokonalého. I zvolala: „Utíkám se před tebou k Milosrdnému - kéž i ty ses bál Jeho!“ Pravil: „Já posel jsem Pána tvého, abych ti daroval chlapce čistého.“ Pravila: „Jak bych mohla chlapce míti, když se mě nedotkl smrtelník žádný a já nejsem ženou nepočestnou!“ Odpověděl: „Staniž se tak, neb Pán tvůj pravil: Toto je pro mne snadné, a věru jej učiníme znamením pro lidi i milosrdenstvím od Nás seslaným, a je to již věcí rozhodnutou!““ (Korán 19:16-21)

Ježíšovi byla ve snaze pomoci mu v jeho poslání, dána schopnost dělat zázraky,a to s Božím svolením. Podle islámských textů, nebyl Ježíš ani zabit ani ukřižován, ale byl vyzvednut živý do nebe. Islámské tradice vypráví o jeho návratu na zem blízko Soudného dne k navrácení práv a k porážce Antikrista.

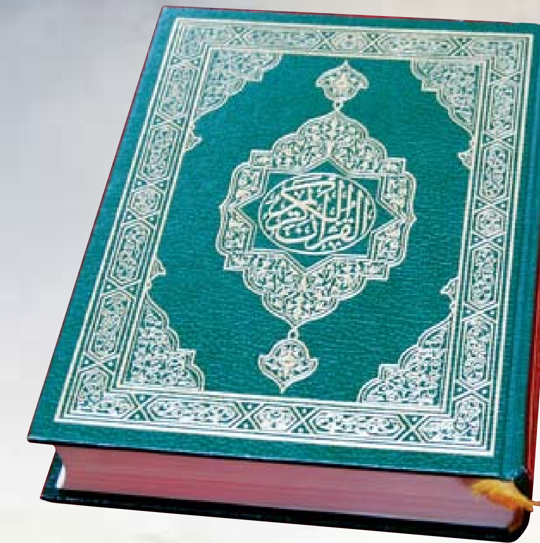
Stejně jako všichni proroci v Islámu, Ježíš je brán jako muslim, který kázal lidem, aby přijaly přímou cestu, vedenou Bohem a odevzdání se do Boží vůle. Islám odmítá, že Ježíš byl Bůh nebo Boží syn, a prohlašuje, že byl obyčejný člověk, stejně jako ostatní Proroci, kteří byli vybráni Bohem k šíření Božího poselství.

Islámské texty zakazují jakékoliv přidružování k Bohu, s důrazem na pojem Boží jednoty. Četné tituly jsou dávány Ježíši ve Svatém Koránu, například al-Masīah, i když to neodpovídá smyslu křesťanské víry, že on je synem Mariiným a Božím služebníkem. Ježíš je viděn v Islámu jako předchůdce Mohameda(mír a Boží požehnání nechť je s ním), a Muslimové věří,že předpověděl Jeho příchod.

Prorok

Mohammad

pečeť Proroků

Mohamed,Prorok lislámu, narodil se v Mecce v roce 570 n.l. Jako sirotek byl vychováván jeho strýcem, který byl z uznávaného kmene Kurajšovců. Jak vyrůstal, stal se známý svou pravdivostí, čestností, velkorysostí a upřímností. A to natolik, že ho nazývali "důvěryhodný". Mohamed byl velmi zbožný a měl nenávist k úpadku a modlářství ve společnosti. Ve 40 letech, Mohamed získal první Boží zjevení prostřednictvím Anděla Gabriele. Seslání Božího slova trvalo 23 let, a je známé jako Svatý Korán.

Jakmile začal recitovat Korán a kázat pravdu, kterou mu Bůh zjevil, on a jeho malá skupina jeho následovníků začali trpěli pronásledováním. Pronásledování zrostla tak silně, že v roce 622CE Bůh jim dal příkaz emigrovat do Medíny.

Po několika letech, Mohamed a jeho následovníci se vrátili do Mekky, kde odpustili nepřátelům, kteří je kdysi nesnesitelně trápili. Před tím, než Mohamed zemřel ve věku 63 let, větší část Arabského poloostrova se stala muslimskou, a během století od jeho smrti se Islám rozšířil do Španělska na západě a na východě v daleké Číně. Jedním z důvodů pro rychlé a pokojné šíření Islámu byla pravda a jasnost jeho doktríny.

Prorok Mohamed (mír a Boží požehnání s ním) byl dokonalý příklad upřímného, spravedlivého, milosrdného, soucitného, pravdivého a odvážného člověka. Ačkoliv byl muž, neměl hříšný charakter a snažil pouze o získání Božího zalíbení a jeho odměnu na onom světě. Kromě toho, jakákoliv jeho činnost a jednání byla založena na připomínání Boha a bohabojnosti.

"Ó lidé! Nyní přišel k vám posel s pravdou od Pána vašeho, uvěřte, a bude to pro vás lepší! Avšak neuvěříte-li . . . vždyť Bohu náleží vše, co na nebesích je i na zemi, a Bůh je vševědoucí, moudrý."(Korán 4:170)

PŘEDCHOZÍ KNIHY

Od začátku světa Bůh seslal mnoho Proroků, kteří vedli lidstvo k uctívání jen Jeho samotného. V podstatě zpráva byla stejná od prvního proroka Adama až do posledního proroka Mohameda (mír a Boží požehnání s ním), lidstvo bylo požádáno, aby uctívalo jen jednoho Boha a Boha jediného. Bylo sesláno pět hlavních Proroků, kterým byla dána Boží znalost (svaté Knihy), aby mohli učit lid, a proto byly seslány Knihy. Všechny Knihy byly přeměněny lidmi od originálu, s výjimkou Svatého Koránu, který zůstal původní do dneška tak, jak byl seslán.

Předchozí knihy byly seslány Abrahamovi (svitky a tabulky), Mojžíšovi (Tora a tabulky), Davidovi (Žalmy), Ježíšovi (Svatá Bible) a Mohamedovi (Svatý Korán). Korán nevylučuje možnost, že některé další svaté knihy byly seslány dalším prorokům, ale žádné jiné neuvádí. Sunna (tradice proroka Mohameda), vypráví, že bylo sesláno přes tisíc poslů, ale 25 z nich je nejznámějších a ty jsou uvedeny v Koránu (viz rodokmen proroků).

Islámská víry uznává a přijímá tyto předchozí knihy ve své původní podobě. *"Uvěřil posel v to, co od Pána jeho mu bylo sesláno, a uvěřili všichni věřící v Boha, anděly Jeho i Písma Jeho i posly Jeho - a My neděláme rozdíl mezi posly Jeho - a řekli: „Slyšeli jsme a uposlechli jsme; o odpuštění Tvé prosíme, Pane náš, a u Tebe je konečný cíl náš!" (Korán 2:285).*

SVATÝ KORÁN

Je nejdůležitějším zjevením pro muslimy. Islámská víra je založena na učení z Koránu (Islámská svatá Kniha). Korán je odlišný od všech ostatních Knih tím, že je výhradně původním slovem Božím tak, jak Bůh seslal proroku Mohamedovi (mír a Boží požehnání sním). V 611CE Prorok Mohamed rozjímal v jeskyni, když se mu zjevil anděl Gabriel. Mohamed neuměl číst, ale Anděl Gabriel mu třikrát přikázal, aby četl: Anděl řekl: *"Přednášej ve jménu Pána svého, který stvořil, člověka z kapky přilnavé stvořil! Přednášej, vždyť Pán tvůj je nadmíru štědrý, ten, jenž naučil perem, naučil člověka, co ještě neznal." (Korán 96:1-5)*

Gabriel pak řekl Mohamedovi (mír a Boží požehnání sním), že je Boží Posel. Zjevení trvalo následujících 23 let: *"…Dnešního dne jsem pro vás dovršil vaše náboženství a naplnil nad vámi Své dobrodiní a zlíbilo se mi dát vám islám jako náboženství…." (Korán 5:3)*

Mohamed zůstal negramotný a Korán byl zaznamenám jeho společníky, kteří se ho také naučili zpaměti. Svatý Korán má 114 súr (neboli kapitol), uspořádaných podle Božího nařízení a seslané Andělem Gabrielem. Pro muslimy Korán znamená nezměněné slovo Boží. Je to přímé zjevení od Boha pro celé lidstvo. Korán nemůže být popřen, protože je to slovo Boží. Pro zachování pravdivosti slova Božího, Korán je přednášen při uctívání Boha v arabštině, protože pravý význam slov lze najít pouze v arabském jazyce. Existují však i překlady do jiných jazyků.

Korán je poslední a nejúplnější knihou, seslanou Bohem a platí pro všechny lidi na věčnost. Po celé zeměkouli se ho lidé učí zpaměti a je součástí každodenního života každého muslima. Ve svém kázání na hoře Arafat, Mohamed (mír a Boží požehnání s ním) jasně dal najevo, že to je konečné zjevení, žádný prorok ani posel nepřijde po něm a ani žádné nové víry se neobjeví.

POSVÁTNÁ MEŠITA V MECCE

Existují tři svatá místa v Islámu, která se muslimům doporučují navštívit, 'HARAMAIN'. Posvátná mešita v Mecce, Prorokova mešita v Al-Madina a mešita Al-Aqsa v Jeruzalémě. Význam těchto mešit vyplývá z následujících výroků Proroka Mohameda:

"Vydejte se záměrně na cestu k těmto třem mešitám: má mešita [v Al-Madinah], posvátná mešita [v Mecce], a al-Aksá [v Jeruzalémě]. "(zaznamenáno v Buchari a Muslim).

"Modlitba v Posvátné mešity [v Mecce] má hodnotu 100.000 modliteb v jakékoli jiné mešitě, modlitba v mémešitě [v Medíně] má hodnotu 1000 motlideb a modlitba v Jeruzalémě [al-Aksá] ma hotnotu 500 motlideb. "(Zaznamenáno v Buchari)

"A věru prvním chrámem, jenž pro lidstvo byl založen, byl ten, jenž v Bakce stojí, jenž požehnáním je i vedením správným pro lidstvo veškeré." (Korán 3:96)

Svatá mešita v Mecce je postaven kolem Káby, prvního domu, zasvěceného k uctívání jediného pravého Boha.

Kába je jednoduchá kostka kamene, která je zcela prázdná, postavená Prorokem Abrahamem a jeho synem Prorokem Ismailem na původních základech stanovené Adamem. Ve východním rohu Káby je černý kámen, známý jako 'al-Hajar al-Aswad' což je jediný pozůstatek původní budovy, postavené prorokem Abrahamem a jeho synem.

Ke Kábě se muslimové z celého světa obracejí při modlitbě. Ani Kába ani černý kámen nejsou předmětem uctívání, ale slouží jako místo, které sjednocuje muslimy v uctívání.

Prorok Mohammed vyprávěl o Kábě:" Jsi posvátná, ale krev muslima je více posvátná Bohu než ty." (Shahih)

PROROKOVA MEŠITA V MEDÍNĚ

První mešita v Islámu byla postavená v Al-Madinah Pprorokem Mohamedem (mír a Boží požehnání s ním) v roce 622 našeho letopočtu. Bylo to velmi jednoduchá konstrukce z nepálených cihel a kamene. V sousedství mešity byl skromný dům Proroka Mohameda (mír a Boží požehnání sním), ve kterém byl později pohřben spolu se dvěma z jeho společníků, Abu Bakemr As-Saddiq a Omarem Ibn Al - Chattab. Mešita sloužila jako centrum pro komunitu, jednak umožňovala pořádat pro vzdělávání a oslavy, ale také se zde rozdělovala charitu, bylo to místo pro kontakt s ostatními zeměmi a přijímání delegací. Po vzniku mešity se muslimská komunita se rozšířila a stala se samým srdcem státu.

Postupné rozšiřování učinilo z Prorokovy mešity velkolepé architektonické dílo dnešní doby. V sousedství mešity je krásná zelená kupole, pod kterou můžeme nalézt hrobku Proroka Mohameda(mír a Boží požehnání s ním).

V prostoru mešity, mezi kazatelnou (minber) a hrobkou proroka Mohammeda (mír a Boží požehnání s ním) je tzv. "Ar - Rawda As-Shareefa ", kde se muslimové často modlí,, protože toto místo považují za "místo z ráje."

MEŠITA AL-AQSA V AL-QUDS

"Sláva tomu, jenž za noci přenesl služebníka Svého (Proroka Mohameda) z Posvátné mešity (Al Masjid Al Haram) do mešity nejvzdálenější (Al Masjid Al Aqsa), jejíž okolí jsme požehnali, abychom mu ukázali některá Svá znamení. A On věru slyšící je a jasnozřivý. (Korán 17:1)

Mešita Al-Aqsa ve městě Al -Quds v Jeruzalémě je třetím nejposvátnějším místem v Islámu. Je to drahocenné místo pro muslimy, v této mešitě se muslimové poprvé modlili obráceni ke Kábě. Z této mešity také prorok Mohamed (mír a Boží požehnání s ním) byl vzat na noční cestu (Isra "a Miraaj) a také to je místo, kde vedl všechny Proroky v modlitbě.

Mešita Al-Aqsá je komplex vznešené svatyně, která zahrnuje nejen Omarovu mešitu, ale také Skalní chrám a další území uvnitř kamenného oplocení, které pojme více než 200 míst. Celková oblast zahrnuje více než 144.000 čtverečních metrů, a tak zahrnuje více než šestinu starého města v Jeruzaléma. Modlitba v rámci uzavřené svatyně má 500 krát větší hodnotu z hlediska Boží odměny,než modlitba v jakékoliv jiné mešitě.

ZÁZRAKY KORÁNU

V mysli čtenáře se jistě musí objevovat mnoho otázek, když mluvíme o embryologickém vývoji plodu, o vzniku oblaků a deště, vlastnosti moře mnoho mil pod povrchem, a to vše bez použití mikroskopu, letadla či ponorky. Svatý Korán byl seslán muži uprostřed arabské pouště před 1400 lety. Muži, který neuměl číst ani psát. Co to vypovídá o zázračném charakteru Koránu ? V dnešní době vědy a moderní technologie se neustále učíme nová fakta a čísla. Tím, že chvíli popřemýšlíme, jakou roli hraje náboženství ve výuce věcí a okolního světa kolem nás, můžete být překvapeni, kolik zajímavých informací jsme obdrželi prostřednictvím Koránu.

EMBRYO

Od počáteční fáze vývoje Korán přesně vykresluje růst embrya. Za prvé máme`Nutfah 'neboli usazovaní fáze: to je, když se spermie spojí s ženským vajíčkem a vytvoří zygotu, která má tvar tekuté kapky, proto název "Nutfah'. Následující etapa je 'Alaqah', což v arabštině má tři významy: pijavice, zavěšená věc a krevní sraženina. Embryo nejenže se podobá pijavici, ale také používá matčinu krve ke krmení embrya. Jak roste, začne se podobat, čemusi, co je jakoby připoutané k děloze matky. Poslední fáze "etapy Alaqah" je, že embryo přijímá velké množství krve od matky. V tomto období ještě krev není v oběhu a embryo vypadá jako krevní sraženina. Další fáze je "Mudghah". V arabštině to má stejný význam jako žvýkažka, hmota. Rostoucí páteř dítěte se podobá žvýkačce. Pak nastává "Izam" vývoj kostí. V další fázi, jak je popsáno v Koránu, se kosti začnou obalovat masem, tedy kolem kostí se začnou vytvářet svaly.

To, co nám bylo zjeveno v Koránu o embryologii před více než 1400 lety, bylo objeveno moderní vědou a technologií v posledních několika desetiletích. Ještě i s vynálezem mikroskopu, v 17. století, se věřilo, že spermie obsahuje miniaturní lidskou bytost. *"A věru jsme člověka nejdříve z části nejčistší hlíny stvořili a pak jsme jej kapkou semene v příbytku jistém učinili. Potom jsme z kapky semene hmotu přilnavou stvořili a z hmoty přilnavé jsme kousek masa učinili; a z kousku masa jsme kosti stvořili a kosti jsme masem obalili. A potom jsme mu v druhém stvoření vzniknout dali. Požehnán buď Bůh, nejlepší ze stvořitelů!" (Korán 23:12-14)*

UTONUTÍ FARAONA

V době Proroka Mojžíše měl Faraón převládající moc nad těmi, kteří odmítli věřit v jedinečnost Boha. Povyšoval se, byl arogantní a ohrožoval život Proroka. I přesto, že ho Mojžíš varoval, že bude utopen, stále odmítal uvěřit. Prohlásil, že uvěřil v Boha, až čelil jisté smrti.

"A převedli jsme dítka Izraele přes moře, zatímco Faraón a vojska jeho je pronásledovali nespravedlivě a nenávistně. A nakonec, když postihlo jej utopení, zvolal Faraón: „Uvěřil jsem, že není božstva kromě toho, v nějž věří dítka Izraele,a já jsem jedním z těch, kdož do vůle Jeho se odevzdali!" (Korán 10: 90)

"Avšak Bůh pravil: „Teprve nyní?! Ale předtím jsi byl vzpurný a patřils mezi ty, kdož pohoršení šíří. Však dnes tě zachráníme v těle tvém, abys byl znamením pro ty, kdož po tobě přijdou, vždyť věru většina z lidí je lhostejná ke znamením Našim." (Korán 10:91-92)

KOŘENY HOR JSOU JAKO KOLÍČKY

Při stavění stanu používáme kolíčky k držení lana a látky. Větší část kolíčku zmizí v půdě, zatímco malé množství zůstává nad zemí. Tato technika se používá pro podporu stanu, aby nespadl. Korán popisuje hory jako kolíčky, a víme, že teorie Sira George Airy byla světu přednesena až v roce 1865. Nejnovější pokroky v geologii ukazují, že hory jsou zasazeny v hluboce usazených kořenech, které je drží vztyčené a chrání jejich stabilitu.

Bůh zjevil ve Koránu: *"Což zemi jsme jak lože nerozprostřeli a hory jejími podpěrami neučinili?" (Korán 78:6-7)*

"A On rozhodil po zemi hory pevně zakotvené, aby se s vámi nekymácela; a také řeky a cesty - snad budete tím správně vedeni."(Korán 16:15)

PŘIROZENÁ BARIÉRA MEZI MOŘI

Vědci nedávno dokázali, že tam, kde se sbíhají dvě skupiny vod, je jakási bariéra, lidským okem neviditelná, která si udržuje slanost, teplotu a hustotu, aniž by se mezi sebou mísila. Lze to pozorovat tam, kde se setkává Středomoří a Atlantický oceán. Tam, kde ústí řeky do moře, platí to samé. Tato "bariéra 'byla popsána v Koránu před více než 1400 lety.

"A volně dal téci oběma mořím, jež se setkají, však mezi nimi překážka stojí, již nezdolají." (Korán 55:19-20)

"A On je ten, jenž volně dal téci oběma mořím: jedno sladké a pitné je, druhé slané a hořké. A mezi oběma umístil překážku a přehradu zahrazující."(Korán 25:53)

Lovci perel v Zálivu věděli o tomto přírodním jevu. V Arabském zálivu existují "prameny" sladké vody ve slané vodě, která leží asi čtyři až šest metrů pod hladinou moře. Během dlouhých měsíců na moři lovci perel často využívali těchto pramenů k doplnění zásob pitné vody. Jeden takový slavný pramen je `Ain Ighmisa", který leží na severo-východ od města Jubail v Království Saudské Arábie.

KORÁN O MRACÍCH

Poté, co vědci v současnosti studovali mraky, přišli na to, že dešťové mraky jsou tvořeny podle určitých systémů. Příkladem toho je cumulonimbu mrak a jeho tvorba deště, krupobití a blýskání podle následujících kroků: Menší kupovité mraky jsou tlačeny větrem do oblasti, kde se začnou sdružovat a vytvářejí větší Cumulonimbi mraky. Ty jsou poté naskládány na sebe, kde vertikálně ve větších mracích způsobují, že jejich tělo roste svisle do větší velikosti. Mraky se roztáhnou do chladnější oblasti atmosféry a tím vznikají kapky vody a krupobití a zvětšují se. Po dosažení určité hmotnosti spadnou na zem.

"Což jsi neviděl, jak Bůh žene oblaka, potom je spojuje a posléze z nich učiní shluk? A pak vidíš z jeho středu vycházet déšť. A On sesílá z nebe jakoby hory, v nichž jsou kroupy, a zasahuje jimi, koho chce, a odvrací je, od koho chce. A zablesknutí málem zbaví lidi zraku." (Korán 24: 43)

JAZYKOVÉ ZÁZRAKY V KORÁNU

Svatý Korán byl zjeven v době, kdy lidé používali poezie a slova pro oslnění svého publika, což vedlo k soutěžím mezi lidmi a vzniku vysoké úrovni řečnictví arabského jazyka.

Mohamed byl člověk, který se po 40 let svého života až do prvního zjevení Koránu, nestýkal s těmito básníky z Arábie. Přesto slova, která mu byla zjevena a předána lidem kolem jsou jemnější, více ohromující a také více rytmická, než kdo předtím slyšel.

Pro ty, kteří pochybovali o původu Koránu, to byla výzva daná Alláhem, aby vytvořili jednu kapitolu jako kapitolu z Koránu s její krásou, řečnickou působivostí, nádherou, moudrými právními předpisy, pravdivými informacemi, pravdivým proroctvím a dalšími perfektními atributy. Nikdo nikdy nebyl ničeho takového schopen, ani v minulosti ani v současnosti. A nikdo toho nebude schopen ani v budoucnosti.

Alláh říká v Koránu: *"Cožpak nepřemýšlejí o Koránu? Kdyby ten byl od někoho jiného než od Boha, věru by v něm nalezli četné rozpory!" (Korán 4: 82)*

"Jste-li na pochybách o tom, co jsme seslali služebníku svému, tedy přineste súru podobnou této a předvolejte si svědky své kromě Boha, jste-li pravdomluvní! Však neučiníte-li to - a vám se to věru nepodaří - pak střezte se ohně, jehož palivem jsou lidé a kamení a jenž připraven je pro nevěřící. Oznam radostnou zvěst těm, kdož uvěřili a zbožné skutky konali, že pro ně jsou připraveny zahrady, pod nimiž řeky tekou. A kdykoliv se jim za odměnu dostane z nich ovoce, tu řeknou: „Toto je jako to, co nám již dříve bylo uštědřeno," avšak dostalo se jim jen něco podobného. A budou tam mít manželky čisté - a budou tam nesmrtelní." (Svatý Korán 2:23-25)

"A když je přednášen Korán, naslouchejte mu a zmlkněte, snad se vám dostane smilování." (Svatý Korán 7:204)

"Toto je Písmo požehnané, jež jsme seslali tobě (o Muhammad), aby lidé o jeho znameních přemýšleli a aby si je rozmyslem nadaní připomínali." (Svatý Korán 38:29)

PREFRONTÁLNÍ OBLAST MOZKU

Je zajímavé, že vědci v roce 1930 začali objevovat různé funkce částí mozku. Jedna tato část, která se nachází v přední části, se nazývá prefrontální kůra mozku. Vědci zjistili, že tato oblast se používá při plánování, ovlivňuje dobré a špatné chování a také je spojována s pravdomluvností a lží. Alláh nás o tom chtěl informovat před 1400 lety. Poslyšme následující verš:

"Však pozor, nepřestane-li, tedy jej věru chytíme za jeho kštici, tu kštici prolhanou a hříšnou!" (Korán 96:15-16)

UMĚNÍ V ISLÁMU

Bůh je krásný a miluje krásu": řekl Prorok Mohamed (mír a Boží požehnání nechť je s ním) někdy před 1400 lety. Také řekl: "Bůh má rád, když vše, co děláte, děláte výborně. "(zaznamenáno Muslimem)

Tento prorocký výrok dal podnět pro muslimské zkrášlování a zdobení modliteben, domů a i předmětů používaných v každodenním životě. Islámská architektura a dekorativní umění je stále velmi populární a oceňovaná v mnoha částech Muslimského světa.

Islámské umění má jedinečný charakter, využívající řadu základních prvků: geometrii, arabesky, květiny a kaligrafii, které jsou často protkány navzájem. Od počátku muslimského umění se v něm odráží vyvážený, harmonický světový názor.

Muslimové jsou přesvědčeni o rovnováze a harmonii všech věcí, co existují. Nic se vyskytuje náhodně či náhodou, všechno je součástí plánu Nejmoudřejšího, Nejmilosrdnějšího Boha.

Některé podstatné věci islámského umění:
• islámského umění se snaží vylíčit smysl a podstatu věcí, nikoli jen jejich fyzickou podobu.
• řemeslo a dekorativního umění je povýšeno na umění.
• Kaligrafie je hlavní formou umění v islámu.
• Složité geometrické a květinové vzory hrají obrovskou roli v islámské umění.
• islámského umění zahrnuje všechny druhy umění, nikoli jen náboženské umění.

KALIGRAFIE

Hluboký respekt muslimů a láska ke Koránu vedly k tomu, že umění kaligrafie se rozvíjelo od začátku a dosáhlo velmi vysokého stupně. Po celém muslimském světě jsou mešity, paláce, domy, podniky i některé veřejné prostory zdobeny verši z Koránu. Často se kaligrafie používá ve spojení s ozdobnými motivy, láskyplně zdobící to, co je nejvíce posvátné a drahé.

V průběhu staletí se v mnoha různých oblastech muslimského světa vyvinuli různé druhy skriptů. Hlavní arabská styly kaligrafie jsou:

KUFIC

Kufic je více či méně čtveratý lomený script, charakteristický svým těžký a tučným písmem a lapidárním rytem. Písmena jsou většinou silná. Je vhodný pro psaní na kámen nebo kov, pro malování nebo rytí nápisů na zdech mešit a nápisy na mincích.

NASKH

Naskh je pravděpodobně nejznámější script Arabského světa. Základem je kursiva s určitou proporcionalitou mezi písmeny. Naskh je čitelný a jasný a je upřednostňován v sazbě a tisku. Časem se vyvinul v nespočet stylů a druhů včetně ta'liq, riqa ', a Diwani a stal se zdrojem moderního arabského písma.

THULUTH

Je nejdůležitější ze všech okrasných skript a je považován za krále stylů. Obvykle se používá při psaní nápisů, náboženských nápisů a vladařských titulů a epigramů.

TA'LIQ

Určené k hlavně v perském jazyku a je stále široce používám v Íránu, Afghánistánu a Indický subkontinent. Ta'liq je plynulý a elegantní skript.

THE DIWANI

Nadměrně ležaté písmo s vysoce odstupňovanými písmeny netradičně spojenými se samohláskami. Písmo bylo vyvinuto počátkem vlády osmanských Turků (16.-počátek 17. století). Existují i jiné méně časté typy kaligrafie, které jsou stejně rásné. Na příklad dosavadní Riq'a, Muhaqqaq, Rayhani, Ijaza a Marokánský.

ISLÁMSKÁ ARCHITEKTURA

Architektura islámského světa v celé historii byla posilována duchovním základem, Koránem. V městských oblastech islámských měst se po dlouho vyvíjely generace řemeslníků a jejich zkušenosti přispívali na rozličnosti prostředí.

Krásu měst tvořila tradiční městská architektura, styl madras (islámských škol), Souq (tržišť), paláců a domů spolu s mešitou v centru.

Mešity a paláce se časem staly více propracované ve výzdobě a designu, s velkými pokroky v architektuře, vycházejíce z koncepce kupole, která umožňuje velký otevřený prostor modlitbě, a nápisy v mešitě velebící Alláha.

Lidské bytosti a zvířecí podoby jsou většinou v islámské architektuře vynechány. Místo toho tu najdeme zkrášlování kaligrafických slov, textů a scénářů, která se soustřeďují na pochvalu a chválu Alláha.

Typický islámský dům bude mít určité prvky, jako je skryté nádvoří na ochranu rodinného života před okolím a špatným prostředím. Vnějšek domu většinou najdete velmi prostý s porovnáním s vnitřkem domu. Časem byl dům rozšířen pro potřeby rozrůstající se rodiny - často jednotlivé domy se stavěly blízko sebe pro početné rodiny.

ISLÁMSKÉ VITRÁŽE

První záznamy v Islámu o využití barevného skla pro zkrášlování budov jsou ze 7. století v Egyptě. Další moderní archeologické objevy jsou spojené s obchodem barveného skla pro výzdobu budov z Egypta do Vietnamu z 9. století. Naproti tomu v Evropě umění barveného skla dosáhlo svého vrcholu mezi roky 1150 a 1500, kdy byla vytvářena skvostná okna pro velké katedrály.

Některé vlivy designu barvení na sklo se soustředilo kolem geometrických tvarů, kaligrafie a islámských květinových témat, které lze nalézt v hojnosti v Otomanské době. Umělci usilují o klasické principy harmonie, jednoty a krásy formováním a úpravy povrchu skla, malbou, která více odhaluje hloubky vzoru a dekorace.

Příklady můžeme vidět v ozdobách velkých mešit, například těch, které byly vytvořeny Otomanským architektem Mimarem Sinan, v různých částech muslimského světa, ale také třeba i pouliční lampy, které osvětlovaly muslimská města před stovkami let.

ARABESKY

Arabesky jsou plošným dekorativním prvkem, rozpracovávající využití buď kaligrafie nebo opakujících se geometrických tvarů, které se často odrážejí ve formě rostlin a živočichů. Arabesky jsou součástí islámského umění a obvykle zkrášlují okna a vchody mešit, domů, trhů a hostinců. Výběr geometrických tvarů a jejich umístění je založen na tvořivosti a pohledu na svět muslimského umění.

Umění arabesek často používá opakující se geometrické formy, za kterými se skrývá mnoho významů. Jedním z takových příkladů je jednoduchý rovnostranný čtverec, kde se umělec snaží znázornit stejně důležité prvky přírody jako je země, vzduch, oheň a voda. Kruhové tvary naopak znázorňují nikdy nekončící jednotu Svořitele.

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

V Islámu je vztah mezi lidstvem a životním prostředím založen na tom, že všechno na zemi uctívá Boha.

Toto uctívání není jen rituální praxe, ale je převedeno do praxe, což znamená, že součástí muslimské víry chránit je životní prostředí. Kromě toho lidé jsou zodpovědni za blaho a živobytí ostatních obyvatel v celosvětovém měřítku, protože živočišná nebo rostlinná říše není schopna poškodit nebo zničit jejich prostředí tak jako lidé.

OCHRANA STROMŮ

Prorok Mohamed (mír a Boží požehnání s ním) podporoval hospodářství ke zvýšení zemědělských zdrojů a zlepšení kvality prostředí. Řekl: *"Když muslim zasadí nebo vypěstuje stromek nebo rostlinu a lidé, zvíře či něco jiného má z toho užitek, započítává se to pro něj jako dobrý skutek."(Zaznamenáno v Al - Buchari)*

Také prorok Mohamed byl první, kdo založil chráněné rezervace, kde stromy nemohly být káceny a zvířata zabita. Ochraňoval celou Medinu, kde nedovolil pokácet žádný strom. Řekl: *"To je posvátné, a nikdo nebude stromy kácet, s výjimkou muže, který krmí svého velblouda. " (Zaznamenáno v Al - Buchari)*

Řekl také: *"Zakázal jsem kácet stromy v udolí Mediny." (Zaznamenáno v Al - Buchari)*

VODA

Zákaz znečišťování vodních zdrojů a komunikací a dalších oblastí životní prostředí, patří mezi další islámská nařízení, jejichž smyslem je udržení zdravé životního prostředí a čistého ovzduší. Islám ukládá povinnost chránit životní prostředí každému občanu již po staletí.

"Proč bylo mezi pokoleními předešlými tak málo těch, kdož byli poctiví a bránili šíření pohoršení na zemi? (Svatý Korán 11:116)

"Ať nikdo nemočí do stojatých vod." (Zaznamenáno v Al - Buchari)

"Vyhni se třem činům, které přinášejí lidem prokletí: vyprázdnit se do vodních zdrojů, na silnicích, a ve stínu." (Zaznamenáno v Abu Dawood)

PÉČE O ZVÍŘATA

Imám Ibn Hazm říká ve své knize Al-Muhalla: *"Láska ke zvířatům je laskavost a zbožnost, a když člověk nepomůže s vytvořením dobrých životních podmínek zvířatům, dopouští se hříchu a neposlouchá Boha Všemohoucího."* Vzdalovat zvířata od jídla a vody, zanedbávat zavlažování ovocných stromů a rostlin, dokud nezahynou, je podle Božích slov ničení Země, rostlin a potomstva.

"Bůh odpustil prostitutce, procházející kolem studně, kde viděla udýchaného psa,který byl kousek od smrti kvůli žízni. Sundala si botu a uvázala na šálu a ze studně vytáhla vodu pro něho. Bůh íi odpustil za tento dobrý skutek." (Al-Buchari)

Prorok proklel toho, kdo zabil živého tvora, jak tak pro zábavu. (myslivost) (Muslim)

Prorok zakázal výpravy za zvířaty tak jako bojovat jeden s druhým ve sportu. (At-Tirmidhi)

UDRŽOVÁNÍ ČISTOTY VE MĚSTĚ

Prorok Mohamed (mír a Boží požehnání s ním) vybízel lidi k čistotě a neznečišťování jejich měst. Řekl: *"Byly mi ukázány skutky mých následovníků: dobré i ty špatné. Našel jsem mezi jejich dobrými skutky odstranění škodlivých překážek z cest pro lidi." (Zaznamenáno v Muslim)*

Řekl také: *"Víra obsahuje přes sedmdesát odvětví, ...nejjednodušší z nich je odstraňování veškerých nebezpečných věcí z cesty." (Zaznamenáno v Muslim)*

SPOLEČNOST

Prorok Mohamed (mír a Boží požehnání s ním) zakázal poškozovat jednotlivce i společnost, *"Nesmí dojít k způsobení újmy na sobě nebo ostatních." (An-Nawawi Čtyřicet Hadith)*

Zakázal také jakékoliv zranění bližního a souseda, ať už v sousedství, veřejné dopravě, veřejných místech, nebo kancelářích. Také řekl: *"Kdokoliv věří v Boha a v Den Zmrtvýchstání by neměl ublížit sousedovi." (Zaznamenáno v Al-Buchari)*

ŽENY V ISLÁMU

Islám byl zjeven v době, kdy mnoho lidí na celém světě popíralo ženskou bytost. Ženy v předislámské době byly považovány za věc, vytvořenou pro ponížené služby mužům, byly vnímány níže než muži.

Islám vrátil ženám jejich práva, která jim byla odňata upadající společností. Došlo ke zrovnoprávnění mužů a žen. Zabíjení ženských novorozenců se stalo ilegální a ženám bylo uděleno právo dědictví, které dříve neměly. Mimo jiné, ženy získaly právo na osobní majetek, vlastní peníze a bohatství (bez povinnosti vyživovat rodiny, tato povinnost náležela toliko mužům), právo nevstoupit do manželství bez svého souhlasu a ponechat si rodné jméno po svatbě. Islám dal rovněž ženám právo na rozvod, vzdělávání, hlasování. Ženy mají rovné postavení s muži, v mnoha ohledech mají i práv více.

Abu Hurajry zaznamenal, že muž přišel k Prorokovi Mohamedovi (mír a Boží požehnání s ním) a zeptal se: *"Ó Posle Boží, kdo z lidí si zaslouží nejlepší zacházení a dobré přátelství ode mě?" On odpověděl: "Tvá matka." Muž se zeptal: "A potom?" On řekl: "Tvá matka." "A po ní?" On řekl: "Tvá matka." "A po ní?" Prorok (mír a Boží požehnání s ním) řekl: "Tvůj otec." (Al-Buchari a Muslim)*

Mnoho práv získaly ženy na západě teprve nedávno ve srovnání s ženami muslimskými, například právo vlastnické, právo rozhodovat podle své vlastní vůle a právo na rozvod bylo uzákoněno v 19. století. Narození dívčího potomka je stále v některých společnostech vnímáno jako velké břemeno, jako pozůstatek předislámské doby. Zabíjení děvčat a praktiky potratů v těchto komunitách vede k velkým nepoměrům mezi počtem mužů a žen, nemá však nic společného s Islámem, který právě tyto praktiky vymýtil.

Islámský pohled na postavení žen shrneme v následující verši ze Svatého Koránu: *"Pán jejich je vyslyšel: „Nedopustím věru, aby se ztratil skutek jediný, který kdokoliv z vás učiní, ať je to muž či žena, vždyť jeden k druhému patříte…" (Korán 3:195)*

PRÁVA DĚTÍ V ISLÁMU

Ve velké části světa před Islámem, bylo rozšířeno týrání dětí, z nichž nejhorší bylo zabíjení novorozeňat brzy po narození. Většinou se to stávalo ze strachu z bídy, jako oběti pro falešné bohy nebo pro ochranu před sociální hanbou.

Korán uťal veškeré nelidské zacházení a dal dětem mnoho práv: právo na výživu, oblečení a ochranu, právo těšit se z lásky a náklonnosti jejich rodičů, právo na rovné zacházení mezi sourozenci, právo na vzdělání a právo na odpovídající dědictví.

"Rci: „Pojďte sem, abych vám sdělil to, co Pán váš vám zakázal! Nepřidružujte k Němu nic, buďte laskaví k rodičům, nezabíjejte z nedostatku děti své, vždyť jsme uštědřili nezbytné pro vás i pro ně!" (Korán 6:151)

Dále je třeba pečovat o mysl dítěte, velký důraz je přitom kladen na vzdělání. Srdce dítěte musí být naplněno vírou. Nedílnou součástí správného vývoje dítěte je rozvíjení mysli, tvořivosti, moudrosti, morálky a dobrého charakteru.

"Boj se Boha a zacházej se svými dětmi, malými či dospělými, spravedlivě." (Zaznamenáno v Al-Buchari a Muslim)

LIDSKÁ PRÁVA V ISLÁMU A ETNICKÉ MENŠINY

Islám nastolil ideální kodex lidských práv před 14-ti staletími. Tato práva usilovala o udělení cti a důstojnosti lidstvu, odstranění vykořisťování, útlaku a nespravedlnosti. Byla shrnuta v Závěrečném kázání Pproroka Mohameda (mír a požehnání s ním), a prohlášena za první lidská práva. Tato práva existují pro všechny komunity, ať už muslimské nebo nemuslimské, muže i ženy, kteří žijí v míru nebo za války, jejich práva jsou zaručená Bohem.

"…Všechno lidstvo pochází z Adama a Evy, Arab nemá převahu nad ne-arabem ani ne-arab nemá nadřazenost nad arabem, také bílý nemá převahu nad černým ani černý nemá převahu nad bílým kromě zbožnosti a dobrých skutků..." (Výňatek ze Závěrečného kázání)

Lidská práva v islámu jsou pevně zakotvená ve víře v Boha a Jeho Jedinečnost, On je jediným zákonodárcem a zdrojem všech lidských práv. Kvůli jejich Božskému původu nemá žádný vládce, ani vláda, ani shromáždění, žádná úřední moc právo tato práva seslaná Bohem jakkoli omezit nebo porušit, ani nemohou být zrušena.

Těchto práv požívají též nemuslimové, žijící v muslimské společnosti. Prorok Mohamed (mír a Boží požehnání s ním) navštěvoval nemocné lidi v Al-Madině, jak židy, tak i muslimy. Nemocnice přijímaly a léčily lidi bez ohledu na jejich náboženské vyznání nebo sociální postavení. Ve vládních pozicích, křesťané a židé dostávali významné úřední pozice. Když židovský pohřební průvod míjel Proroka (mír a Boží požehnání s ním), vstal na znamení úcty. Křesťané a Židé byli přijímáni do muslimských škol, vysokých škol a univerzit a někteří studenti dostávali státní dotace na ubytování a stravování. Během španělské inkvizice byl muslimský svět bezpečným útočištěm pro Židy, kteří tak jako muslimové prchali před pronásledováním a žili v harmonii v muslimském Španělsku více než 700 let.

"A kvůli tomuto jsme předepsali dítkám Izraele, aby ten, jenž zabije jednoho člověka - nikoliv pro pomstu na někom anebo za to, že šířil pohoršení na zemi - byl souzen, jako by zabil lidstvo veškeré. A aby ten, kdo oživí jednoho, byl posuzován, jako by oživil lidstvo veškeré. A přišli k nim již dříve poslové naši s jasnými důkazy, avšak mnozí z nich i potom se dopouštěli přestupků na zemi." (Korán5:32)

INTRODUCTION

You would be surprised to learn that the Islamic Empire took less than 100 years to build, essentially the shortest such emergence in recorded history. After the establishment, the progress within the civilisation was astounding. It continued to lead the world of science for nearly 1000 years. We need to ask questions of what the main inspiring force behind the lightening speed of the rise of the Islamic civilisation was, and why it continued to grow and expand for at least five centuries.

Before Islam, the Arabian Peninsula was not at the forte of development, rather it was steeped in tradition. After the revelation of the Qur`an, we found the message of Islam constantly urging humankind to think, learn, observe, and explore the bounties created by God for human use in their role as trustees on earth.

"Say: Are those who know equal to those who do not know? Only they will remember [who are] people of understanding."
(Qur`an 39, 9)

For several centuries, the language of the Qur`an (Arabic) was the international vehicle for scientific research and advancement as English is today. Europeans who wanted to study physics, chemistry, mathematics, astronomy or medicine had to flock to Muslim universities, especially in Muslim Spain.

This enthusiasm for learning could only be matched by the attitude of tolerance that recognised and encouraged scholars regardless of their religion.

ISLAM AND CIVILISATION

POSLEDNÍ KÁZÁNÍ PROROKA MOHAMEDA

Sobota 7. Března 632
První deklarace lidských práv na světě, před Magna Charta, Listiny práv OSN pro lidská práva.

„..Ó Lidé, stejně tak jako považujete tento měsíc, den, tato města za posvátná, tak považujte i život a majetek každého muslima za posvátné. Vracejte svěřené zboží jeho držitelům. Nikomu neubližujte, aby ti druzí neublížili vám. Uvědomte si, že se jednou setkáte se svým Pánem, a že vám bude počítat vaše skutky. Bůh vám zakázal lichvu(úroky), proto si všechny úroky odřekněte. Opatrujte vaše jmění.

Ó Lidé, je pravda, že máte určitá práva vůči ženám, ale ony také mají svá práva. Buďte si vědomi, že jste si je vzali za manželky své na základě Boží důvěry a s Jeho svolením. Žijí-li s vámi, pak jim náleží právo na slušnou výživu a oblečení. Zacházejte se svými ženami dobře a buďte k nim laskaví, vždyť ony jsou vaše partnerky a oddané pomocnice. A vaše právo je, aby ony nikoho nepouštěly do vašich domů a byly vám věrné..

Všechno lidstvo pochází z Adama a Evy, Arab nemá převahu před ne-Arabem a ne-Arab nemá nadřazenost před Arabem, také bílý nemá převahu nad černým a ani černý nemá převahu nad bílým, kromě zbožnosti a dobrých skutků. Islám učí, že muslimové jsou bratry jeden druhému, tvoří jedno bratrství. Nepřivlastňuj si to, co patří druhému muslimu, jedině, bylo-li to dáno svobodně a dobrovolně. Nepáchej křivdy.

Ó Lidé, žádný Prorok ani apoštol nepřijde po mně a ani žádná nová víra se nenarodí. Proto, Lidé, dobře porozumějte slovům, která vám sděluji. Nechávám po sově dvě věci, Svatý Korán a příklady z mého života, Sunnah, a jestliže se tímto budete řídit, nikdy nesejdete z Přímé cesty Boží…

Všichni ti, kteří mě poslouchají, nechť předají má slova ostatním a ti ať je zase předají dalším a nechť poslední rozumí mým slovům lépe než ti, kteří poslouchají přímo. O Bože, ty jsi mi svědkem, že jsem předal tvou zprávu tvému lidu.

UMAROVA SMLOUVA

Když Umar Ibn Al Khatab (druhý chalif) vstoupil do Jeruzaléma v čele muslimského vojska v roce 638 n.l., vstoupil do města pěšky, jako gesto pokory. Nedošlo tam k žádnému krveprolití. Naopak ti, kteří chtěli odejít, mohli tak učinit a odejít se vším svým majetkem a byl jim zaručen bezpečný průchod. A těm, kteří chtěli zůstat, byla poskytnuta ochrana jejich života, majetku a jejich svatyň. Umar odmítl nabídku Patriarcha Sophronia, vedoucího magistrátu města, aby se modlili jednu z pěti denních modliteb v Chrámu božího hrobu, z obavy, že by se ho muslimové mohli pokusit proměnit v mešitu.

Ve jménu Alláha, Boha Nejmilosrdnějšího, Nejslitovnějšího.

Toto je zajištění míru a ochrany, která byla dána Umarem, služebníkem Božím, velitelem věřících, pro lid Ilije (Jeruzaléma), jim samým, jejich penězům, kostelům, jejich dětem, podřízeným, zdravým i nemocným a celé jejich komunitě.

Jejich kostely nesmí být odebrány, zničeny, zneuctěny nebo znevažovány, stejně tak jejich kříže nebo jejich peníze. Nesmí být nuceni ke změně náboženství, nikomu z nich nesmí být ublíženo. Lidé Ilia by měli platit Džizja daň (daň pro nemuslimy žijící pod ochranou muslimského řádu), jako platí obyvatelé města. Kdokoliv se bude chtít odstěhovat společně s Římany, bude mu zaručena bezpečnost jeho života a majetku, dokud nenajde své bezpečné útočiště. Ten, kdo zůstane, bude také v bezpečí, v takovém případě musí platit daň stejnou, jako platí lidé Ilia. Nikomu nemůže být odebráno nic, dokud nesklidí svou úrodu.

Nad tím, co je v této dohodě psáno, je slovo Alláha, příslib jeho Posla, chalífů a věřících s podmínkou, že lidé ilia budou platit to, co je od nich požadováno jako Džizja. Svědky jsou: Khalid Ibn Al Waleed, AbdurRahman Ibn Auf, Amr Inb Ul Aas a Muawiya Ibn abi Sufian. Sepsáno a projednáno 15. Roku po Hidžře.